

hvorledes Lovovertrædelser, som de her omhandlede, skulde forfølges. For Diebliffet skal jeg ikke yttre mig videre.

Ordføreren: Det forekommer mig, som om den ærede Taler, der sidst satte sig, ikke har fundet Noget at erindre mod Hensigtsmæssigheden af det Lovbud, som er bragt i Forslag. Han har alene derimod erindret, at uagtet et saadant Forbud ogsaa bestod efter Jagtforordningen af 1732, saa maatte det antages at være borisfaldet ved den senere Anordning af 20de Mai 1840. Men det forekommer mig ikke, som om der heri er noget Argument mod igjen at optage en saadan Bestemmelse som den her omhandlede, naar den findes hensigtsmæssig, og mod Hensigtsmæssigheden har han ikke havt Noget at erindre. Han har derfor meest indskrænket sine Erindringer med Hensyn til den foreslaaede Paragraph derhen, at det kunde være tvivlsomt, om dette Slags Sager skulde forfølges som private Politirets-sager eller som offentlige Politirets-sager, og han har meent, at da man hidtil har fulgt den Regel, at Overtrædelser af Jagtanordningerne ere behandlede som private Politirets-sager, maatte det ogsaa gjælde om det Forbud, hvorefter der nu handles, og som gaaer ud paa, at Salg ikke maa finde Sted i de forbudne Tider af de der omhandlede Arter af Wildt. Jeg svarer hertil, at det forekommer mig, som om Paragraphen er tydeligt nok affattet i den omhandlede Henseende. Det er nemlig en Selvfølge, at hvis en privat Person paataler den omhandlede Overtrædelse, hvortil han upaatvibseligt maa være berettiget — Alle og Enhver maa, som ogsaa den sidste ærede Taler yttrede, kunne ansees berettiget ifølge denne Paragraph til at paatale Overtrædelse af Forbudet — vil Sagen være at behandle som en privat Politirets-sag; derimod maa det ogsaa paaligge det Offentlige eller de Vedkommende, hvem Overholdelse af Anordningen er paalagt, at paasee, at dette Forbud ogsaa efterkommes, og altsaa forsaavidt som en offentlig Autoritet paataler denne Overtrædelse, vil den være at behandle som en offentlig Politirets-sag.

Indenrigsministeren: De Betænklichkeiten, der ere blevne fremsførte mod det Forslag,

som her er gjort til en ny Paragraph, turde jo vistnok ikke have saa Lidet for sig. Det er jo navnlig med Hensyn til den Wildthandel, som foregaaer her i Staden, paa ingen Maade givet, at Wildtet er skudt her i Landet. Mæget tilføres jo fra Sverrig, og Handelen kunde altsaa jo vel finde Sted her, uden der har fundet nogen ulovlig Jagt Sted her i Landet. Men jeg negter ikke, hvis man virkelig troer, at der kan udrettes noget Væsentligt til at beskytte den Jagt, som vil blive tilbage her i Landet, eftersom Forholdene udvikle sig, at et saadant Forbud mod Handel med Wildt i de forbudne Tider vil være et betydeligt Sikkerhedsmiddel med Hensyn til Overholdelsen af Forbudet selv i Loven. Imidlertid tilstaaer jeg, at ved at see den Forbindelse, hvori Paragraphen staaer til den nærmest foregaaende Paragraph, havde jeg antaget, at disse Sager vilde blive at forfølge paa samme Maade, som ulovlige Jagtsager skulde forfølges efter den foregaaende Paragraph, saaledes at de i alle Tilfælde skulde paatales som private Politisager og saaledes kunne anlægges enten af vedkommende Communalbestyrelse eller af den Jagtberettigede i Kommunen. At give hvilken som helst Mand Lov til at anlægge dette Slags Sager, veed jeg virkelig ikke, om der skulde være tilstrækkelig Opfordring til; og naar det hedder i den Paragraph, som gaaer umiddelbart forud, at Sager for ulovlig Jagt skulde for Fremtiden alene kunne paatales enten af vedkommende Communalbestyrelse eller af enhver Jagtberettiget i Kommunen og i begge Tilfælde Sagen blive at behandle som en privat Politisag, og der saa følger en anden Paragraph, hvori siges, at Sager angaaende Handel med den Slags Wildt skulde betragtes som Sager angaaende ulovlig Jagt, saa troede jeg ogsaa, at der maatte være meent, at der med Hensyn til Sagens Anlæggelse vilde være at forholde paa samme Maade, skjøndt det ikke udtrykkelig var udtalt. Det var dog vistnok ialfald fornuddent, at der blev truffen yderligere Bestemmelse i saa Henseende.

H. P. Hansen: Jeg troer ogsaa, og navnlig paa Handelens Begne at maatte protestere imod den foreliggende Paragraph (Munterhed). Det forekommer mig, at man derved